

LOGON, št. 14/str. 55, april 2023

KAKO SEM POSTAL NOREC? MASKE ŽIVLJENJA

Sprašuješ me, kako sem postal norec? Takole se je zgodilo:

Nekega dne, veliko prej kot so se rodili mnogi bogovi, sem se prebudil iz globokega sna in ugotovil, da so bile ukradene vse moje maske - sedem mask, ki sem jih izoblikoval in jih nosil v sedmih življenjih.

Brez mask sem kričeče tekkel po ulicah skozi gnečo ljudi: "Tatovi, tatovi, prekleti tatovi!"

Moški in ženske so se mi smejali in nekateri so iz strahu pred mano odhiteli v svoje domove.

In ko sem došel do tržnice, je mladenič, ki je stal na strehi, zakričal: "Ta je norec!"

Da bi ga videl, sem pogledal navzgor. Sonce je prvič poljubilo moj goli obraz in duša se je vnela v ljubezni do njega. Mask, ki sem jih nosil do sedaj, nisem več želel imeti.

Kot da bi bil v transu, sem zajokal: "Blagoslovljeni, blagoslovljeni tatovi, ki so ukradli moje maske!"

Tako sem postal norec.

Našel sem oboje: svobodo dolgočasje in varnost, da bi me razumeli, kajti tisti, ki nas razumejo, zaslužijo nekaj v nas.

Toda, naj ne bom preveč ponosen na mojo varnost.

Celo tat v ječi je varen pred drugimi tatovi.

(Kalil Gibran)

pustimo jih goreti,
maske,
gorijo, gorijo
svetlo žareči ogenj
in bolečina in veselje...
kaj ostane, vprašaš...
preprost odgovor...
feniks
iz lastnega pepela
se žareče dviguje
in eno...
eno v soncu
neskončnega,
večnega...

kb